

MODERNÍ RODINNÝ
dům navrhli architekti
ze studia Vyšehrad
ateliér. Minimalistickou
architekturu a přímé
linie stavby doplňuje
v odpovídajícím stylu
navržená zahrada.

MAXIMUM PŮVODNÍCH DŘEVIN
se podařilo zachovat v nové zahradě, třeba tuto starou jablůň. Jarní cibuloviny,
například bledule, jsou v záhonech i v trávniku. Výsadbu po obvodě tvoří různé keře.

Ivana Vágnerová
(39), manažerka v mezinárodní
poradenské firmě, nyní na mateřské
manžel David (39)
1 dítě

Slavnosti

sněženek, bledulí atd...

Na první pohled působí nenápadně, je kulisou modernímu
rodinnému domu. Profesionálně navržená zahrada v sobě ovšem
skrývá sílu. Umí potěšit své majitele, každý měsíc se tu něco děje.
Různé rostliny si totiž předávají štafetu a kvetou.

text Eva Vacková / foto Tomáš Dittrich

Pozemek na okraji Prahy 9
ve stávající zástavbě rodinných
domů kdysi fungoval
jako užitková zahrada s ma-
lým domkem. Když ho Ivana
a David Vágnerovi kupovali, bylo už všech-
no zpustlé. Dnes na parcele o rozloze nece-
lých 900 m² zabírají dvě třetiny udržované
záhony a trávník. Než se manželé rozhodli
postavit si dům, prohlíželi fotografie v časo-
pisech, na internetu a objevili ateliér Vyše-
hrad. „Tušili jsme, že budeme mít podobný
vkus a pohled na věc. Naše představy jsme
sepsali na jeden a půl stránky a nechali ar-
chitektky pár týdnů pracovat. První skici nás

přesvědčily, že jsme vybrali dobře. Po čase
jsme přemýšleli, co se zahradou. Postupo-
vali jsme podobně. V časopise nás zaujala
zahrada od architektky Štěpánky Šmídové
ze studia Šmídová Landscape Architects.
Dali jsme si s ní schůzku ve fázi hrubé stav-
by domu, takže viděla jeho umístění a veli-
kost,“ říká Ivana. „Realizace zahrady byla
pak snadná, všechno bylo černé na bílém,
architektka měla při konzultacích příprave-
né obrázky veškeré zeleně. Po zahradnické
firmě jsme vyžadovali důsledné naplnění
projektu. Když se dnes rozhlížím po zahra-
dě, jsem ráda, že jsem našla odvahu k mini-
malistickému řešení,“ říká Ivana.

ZAHRADA SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ

„Po patnácti letech v pražském bytě jsme
se na jiný rozměr bydlení těšili. Proto je
pro nás tak důležité propojení interiéru
s venkem,“ připomíná Ivana. Ještě než
manželé oslovili architektku, navštívili
ostrov Madeira. Obdivovali rozlehlé upra-
vené zahrady zářící barvami. Tam si ov-
šem uvědomili, že doma chtějí něco jině-
ho – žádné komplikované tvary záhonů,
záplavu barev, ale naopak místo, z něhož
bude sálat klid a harmonie. „Postup jsme
zopakovali a opět jsme na stránku a půl
sepsali, co se nám líbí, nelíbí, co bychom
si přáli, něco obecně, něco naopak velmi

MODŘÍN A TŘEŠEŇ

jsou další ze stromů, které se podařilo zachránit. Dvě třetiny pozemku tvoří dnes udržované záhony a trávník.

U TERASY

jsou vysázené dřevité pivoňky, krásnoočka přeslenitá v kombinaci s travinami kavaly.

konkrétně,“ komentuje Ivana. Jasnými požadavky byly například kombinace různých zelených odstínů, zahrada částečně připomínající les, která pokvete především bíle. „Na jaře, když kvetou exochordy, mám pocit, že jsou tak krásné, že bychom jich tu měli mít víc. Pak se o slovo přihlásí pivoňky a kaliny a mám to stejně. Po létě se mi zdá, že je tu málo vřesu a hortenzií. Koncem ledna se v zasněžené zahradě rozzáří žluté kvetoucí vilíny a to uvažuji alespoň o jednom dalším... V únoru a březnu obdivuji čemeřice a takto bych mohla pokračovat o každém keři či trvalce. Největší předností naší zahrady je to, že je krásná jako celek a navržena tak, že v každém ročním období tu něco kvete a je čím se kochat,“ shrnuje nadšeně a takřka „čapkovsky“ Ivana.

BEZÚDRŽBOVÁ NEEXISTUJE

Pestřejší je zahrada jen na podzim, kdy se listy některých keřů a popínavých rostlin zbarví až do ohnivých tónů. Majitelé mají podle svých slov aspoň příjemný barevný doping před zimou. Při rekonstrukci pozemku si přáli zachránit několik starých stromů – zůstaly modřín, třešeň, ořešák nebo šeřík omlazený odborným řezem. Stromy, které bylo nutné vykácet kvůli stavbě domu, nahradily nové, z toho čtyři vzrostlejší borovice. Tím se povedlo opticky i „morálně“ propojit zahradu s okolím, pro něž jsou právě tyto jehličnany charakteristické a tradiční. „Často používáme při realizacích nových zahrad místní druhy zeleně, někdy v mírně ušlechtlejší formě. Zachová se tak silný kontext s danou lokalitou. Příroda je totiž nejlepší krajinářský

architekt,“ konstatuje Štěpánka Šmídová. Jedním z požadavků zadání byla bezúdržbová zahrada. Architektka manželům hned v začátku na rovinu řekla, že každá zahrada potřebuje udržovat. „Za otevřenost jsme byli rádi a dohodli jsme se na variantě vyžadující relativně málo práce. Nedávno jsem četla, že na zahradě není nikdy hotovo a že to je její nejlepší vlastnost. Dnes po třech letech zahradničení můžu říct, že oba s manželem rádi zahradničíme,“ shrnuje Ivana. ●

eva.vackova@mfdnes.cz

AUTORKA

celoročně kvetoucí zahrady architektka Štěpánka Šmídová.

CENTRÁLNÍ CHODNÍK

v zahradě je vyskládaný z betonových desek a obsypaný drobnými kamínky.

PŘÍMÉ LINIE

se promítly i do návrhu zahrady. Po obvodě parcely jsou kromě keřů vysázeny ještě popínavé rostliny, kupříkladu zimolez Henryův a přísavník pětiprstý.

▼ INZERCE